

బతుకమ్మ

17 మార్చి 2024

లోపలి కమ్మల్లో..

I కవర్ సోర్ట్

సుజలాం... సుఫలం!

ఈ ఏడాది నీటి దినోత్సవం
నేపథ్యంలో బక్యూరాజ్య సమితి
'వాటర్ ఫర్ వీఎస్'
(శాంతి కోసం నీరు) పిలుపుచ్చిన
సందర్భంగా.. జల సంక్షోభాన్ని
రుచి చూసిన, జయించిన
కొన్ని దేశాల కథలు..
సుజల సాధనము
సఫలం చేసే పాఠాలు.

8

5

అమృత ఆశీర్వాదం..
బ్రిటీష్ పురస్కారం!

7

నయా మాల్

16 ▶ కథ..

24 ▶ జాయ
సేనాపతి..

13

ఈ సంచిక్కై మీ
అభిప్రాయాలను
మాకు తెలియజేయండి.

■ ఆశ్చర్య వాక్యం

మా రీజీల్లో చదువులు

మా

గ్రామం తలకొండ
పల్లి. వెయ్యి పైచిలుకు
జనాబూ ఉండేది. ఇప్పుడు
రెండుసుర వేల పైమాతే.
తలకొండపల్లి మహాబూబు
నగరు జిల్లా కలువక్కర్తి తొలూ
కాలో చేరినది. ఈ తొల్లాపు
మొదటి దశాబ్దంలో మా
గ్రామంలో ప్రభుత్వ పారశాల
ఏదీలేదు. మా నాయునగారు
నాకు మా తమ్ముడు రామ
చంద్రువుకు విద్యార్థుసం కోసం ఒక బిడుపంతులును
నియమించారు. ఆరంభంలో లక్ష్మారాజు మా బడి
పంతులు. వారి తర్వాత మహ్మదు ముసైన్ వచ్చారు.
తెలుగులో ఉన్న గొలుసుప్రాత జాబులు, అంధ్రమహో
భాగవతం చదవటం, పెద్ద ఎరుసులు (లెక్కలు/ గుణ
కారాలు) చేయటం, బాగా పొంకంగా ప్రాయటం వస్తే
తెలుగు మాధ్యమిక విద్య పూర్తి చేసినట్టు భావించేవారు.
మా తెలుగు చదువు కూడా ఇంతవరో సాగేది. గ్రామం
లోని మరికొండరు పిల్లలు మాతోపాటు చదివేవారు.
మేము ఉదయం సుమారు నాలుగున్నర గంటల వరకు
బడికి వెళ్లేది. భూపాలాలు మొదలగు ప్రార్థనలతో ఆరం
భమై కాగసింతంతో ఉదయం పాలాలు ముగించుకొని
ఎనిమిది గంటలకంతా ఇళ్ళకు చేచేవాళ్లం. ఆ కాలంలో ఉఁడి,
కాపీలు పుస్తకోనేవారుకారు. రాత్రిపూట మిగిలిన
అస్సం, ఇంత ఊగాయ, ముఖ్యిగ కలుపుకొని తినేవాళ్లం.
మళ్ళీ పది గంటల లోపల బడికి వెళ్లి మధ్యాహ్నం వరకు
చిన్న యొరుగులు, పెద్ద యొరుగులు కంఠతా పట్టేవాళ్లం.
భోజనానంతరం రాత్రి ఎనిమిది గంటల వరకు పాలాలు
జరిగేవి. అష్టమినాడు ఒక పూటే బడి. పౌర్ణమి, అమావా
స్యాలకు పూర్తి సెలవులు ఉండేవి. ఇప్పటిలా కాదు, ఆ
కాలంలో పంతుకుంటో విద్యార్థులంతా గజగజ పటికే
వారు. సరిగా చదువకపోయినా, క్రమశిక్షణకు విరుద్ధంగా
నడచినా 'కుట్టీ' కూర్చుండచెట్టుడం మామూలు.
పంతులు పద్ధతి 'తపుకు' అని ఒక పొడవు కొరడా
లాంచిది ఉండేది. దారి తప్పిన విద్యార్థులకు ఆ
'తపుకు'తో దెబ్బలు పడేవి. అన్నిటికి మించిన శిక్ష
'కోదండం'. పారశాల కప్పుకు ఒక తాడు కట్టబడి
ఉండేది. తప్పుచేసిన విద్యార్థికి 'కోదండం' విధించేవారు.
విద్యార్థి ఆ తాడు పట్టుకుని వేలాడాలి. ఉపాధ్యాయులు
ఏ శిక్ష విధించినా తల్లిదండ్రులు నిరోధించే వారుకాదు.
విద్యార్థులు ఉపాధ్యాయులను గౌరవించేవారు.
ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులను ప్రేమించేవారు.

■ మందుముల నరసింగరావు
ఆత్మకథ '50 సంవత్సరాల పైపారాబాదు' నుండి

